

hvilke 2 Kandidater der have flest Stemmer, gør Lodtrækning Udslaget. Ligeledes gør Lodtrækning Udslaget efter anden Afstemning i Tilfælde af Stemmelighed. Meddelelse om Valget tilstilles saavel Biskoppen som den valgte.

De af Sognemenighederne valgte Valgmænd møde hver i sit Stift i den By, hvor Biskoppen har sit Sæde, til Foretagelse af de endelige Valg af Udvalgets Medlemmer. Valget ledes af Biskoppen og foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalgmaaden, skriftlig og hemmelig ved Stemmesedler, der udleveres af Biskoppen. Biskoppen giver de valgte Meddelelse om det paa dem faldne Valg.

De nærmere Regler for Valgenes Foretagelse m. v. fastsættes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der ogsaa sammenkalder Udvalget.

§ 4.

Der tillægges Valgmændene samt Udvalgets Medlemmer 6 Kr. i Dagpenge for hver Møde- og Rejsedag samt Godtgørelse for Befordringsudgifter.

Udvalget kan antage lønnet Medhjælp.

§ 5.

Til Afholdelse af Udgifter ved Udvalget bevilges 40,000 Kr.

Udvalgets Betænkning og Indstillinger afgives til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): De Ændringsforslag, som jeg i Dag har den Ære at begrunde nærmere for det høje Ting, ere jo dem, som jeg allerede ved 1ste Behandling bebudede her. De 3 første af Ændringsforslagene gaa ud paa at fastslaa, dels at Lovforslaget om Menighedsraad skal gennemføres først eller i alt Fald samtidig med dette Lovforslag, dels hvilke Opgaver vedkommende kirkelige Udvalg skal behandle. Naar jeg har krævet og fremdeles kræver, at dette kirkelige Udvalg skal grunde sig paa Forslag til Lov om Menighedsraad, har jeg navnlig 2 Grunde dertil. For det første den, at jeg ikke tror paa, at et Kommissionsarbejde vil udrette noget som helst til Nytte for folkekirkelige Reforme, naar det ikke er lykkedes paa Forhaand at

vække Lægmands Interesse for Sagen. Og det ligger jo lige for, thi hvem er det, der vælger den lovgivende Forsamling, det er jo dem, som vi, folkekirkelig talt, kalde Lægfolk, og, uden at den lovgivende Forsamling bliver interesseret for folkekirkelige Reforme, lader det sig heller ikke gøre at faa noget gennemført. Vi maa have Interessen vakt ikke alene i enkelte Kredse, men i hele Landet, saaledes at denne Interesse gør sig gældende ogsaa paa Rigsdagen; først da kunne vi vente at faa noget ud af et Arbejde for Reforme paa Folkekirkens Omraade. Men den Interesse vækkes ikke ved, at man nedsætter en Kommission. Det har tidligere Erfaringer klart nok vist os. Derfor er det, jeg mener, at det er nødvendigt, at vi i det mindste samtidig faa Loven om Menighedsraad ført igennem, saaledes at Interessen for Folkekirkens Styre vækkes trindt omkring i det hele Land. De, der i det Aar, der nu er forløbet, have krævet Nedsættelse af en kirkelig Kommission, have jo ingenlunde været enige i deres Betragtning af Grundene, hvorfor de kræve det. Der er nemlig dem, der have krævet Nedsættelse af en Kirkekommission, fordi de overhovedet slet ikke ønske at faa nogen som helst Reforme indførte paa det folkekirkelige Omraade, og de mene — og de have sagt det saa temmelig tydeligt — at det hindres bedst ved, at en Kommission bliver nedsat. Det er en meget aaben og ligefrem Tale. Men der er andre af dem, der have sluttet sig til Tanken om Nedsættelse af en kirkelig Kommission, der se helt anderledes paa Sagen. De ønske godt nok, at Reformen bliver gennemført; de se godt, at den bestaaende Tilstand er uheldig, og at den, for saa vidt man søger at opretholde den, meget let kan føre til, at Kirken kommer ind i meget vanskelige Forhold, men naar de ønske en Kommission forinden Gennemførelsen af de her forelagte kirkelige Lovforslag, er det ud fra den Betragtning, at de sig, at naar man gennemfører de kirkelige Lovforslag, faa Sognemenighederne, hvad de ønske, og naar de have faaet, hvad de ønske, er der ikke god Grund til at tro, at de skulle være interesserede for videre Reforme. Jeg tror, at denne Betragtning maade er forkert, og jeg maa maaske fremsætte et Par mere almindelige Udtalelser for at begrunde min Mening i saa Henseende. Man siger nok, at Menneskelivet er saa vanskeligt at forstaa; det er saa mangfoldigt, at det er det største Studium, der gives. Der kan være noget sandt deri,